

Forfatteren aner øjensynligt ikke, at der foreligger en betydelig litteratur om plovens oprindelse. Han går roligt ud fra, at kvægets tæmning har været forbillede for domesticering af fåret og geden. Sandsynligst er det dog, at småkvæget har været taget i brug af mennesket før det store.

Der gives mange interessante zoologiske og biologiske oplysninger. F. eks. nævnes det forhold, at når europæiske husdyr indføres i et oversøisk land, ved de først ikke at vare sig for det nye hjemms giftplanter. Fremstillingen af hestens tæmningshistorie, der bl. a. er bygget på afhandlinger af O. Antonius og russeren B. T. Rumjancev, synes god. Ligeså er oplysningerne om kamelens historie udførlige og velunderbyggede. Men i begge tilfælde bevæger vi os atter mere uden for Afrika end inden for denne verdensdel. Iøvrigt er mange andre dyr behandlet: Hund, kat, svin, struds, høne o. m. a.

I et slutningskapitel stilles forslag om fremtidig domesticering af en række dyr fra den afrikanske fauna. Elsdyrantilopen er i stand til at levere kød og huder, måske også mælk. Steppezebraen kunne tænkes anvendt som trækdyr o.s.v.

Bogen anbefales til brug med en vis varsomhed.

C. G. Feilberg.

Alfons Gabriel: Das Bild der Wüste. Verlag Adolf Holzhausens Nfg., Wien 1958. 20 × 26 cm. 282 s., 32 ill., 7 kortskitser. Pris Sch. 165,—.

Temaet i Alfons Gabriels bog er ørkenen, en landskabstype, som dækker 5-6 % af vor klodes overflade. Med denne bog ønsker forfatteren at give læseren et billede af ørkenen, sådan som den opfattes af den rejsende, der holder af de tørre områder, og som lader indtrykkene få tid til at fæstne sig.

I den første del af bogen giver forfatteren en skildring af ørkenens natur- og kulturgeografi, medens bogens anden del er helliget beskrivelser af forskellige ørkenrejser i Nordafrika, Arabien, Iran og Centralasien, foretaget af rejsende som Théodore Monod, Rosita Forbes, Anne Blunt, J. B. Philby, L. og G. Stratil-Sauer, forfatteren selv og ikke mindst Sven Hedin, som bogen er tilegnet.

Man savner skildringer fra bl. a. de amerikanske og australske ørkenområder, som ville have kunnet supplere den givne skildring på rette måde. Rejseberetningerne støttes af kortskitser. Det fotografiske billedmateriale er desværre alt for fåtalligt. Selv om det jo er uhyre vanskeligt at fremskaffe fototeknisk fuldkomne billeder af ørkenens storformer, så kunne mange enkeltheder i ørkenmilieuet have været illustreret, f. eks. planter og dyr. Charmen ved denne bog er dens originale opstilling og ikke mindst den kærlighed til ørkenen, som lyser ud af hver linie.

Merete Rentsch.

E. A. Boateng: A Geography of Ghana. Cambridge, at the University Press. 1959. 14,5 × 22 cm. 205 s. 46 figurer og kort i teksten. 24 billedplancher. 21 sh.

Denne bog er skrevet af senior lektoren i geografi ved universitetet i Ghana. Den er af den slags bøger, hvis fortale det er nyttigt at kigge igennem. Man ser da, at den i første række er beregnet for elever i

Ghanas højere skoler, hos hvem det sikkert sommetider kan knibe med forudsætningerne. Der kan derfor forekomme pudsige oplysninger som denne: »Klimatiske fænomener er ikke i nogen henseende afhængige af politiske grænser.« Iøvrigt er denne første fremstilling af Ghanas geografi en udmærket lille bog, der på mange punkter ligger over vort gymnasie-niveau. Naturgeografien er forholdsvis kortfattet behandlet, næsten hundrede sider ofres på hovedtrækkene af Ghanas kulturgeografi, og til slut gives en opdeling af landet i geografiske regioner.

En mængde nydeligt udførte helsides kort belyser terræn, geologisk opbygning, nedbør, landbrugsbælter, mineralforekomster, befolkningsforhold, transportveje m. m. Også byernes geografi illustreres ved gode kortskitser.

C. G. Feilberg.

Roger de Meyer: Introduction au Congo Belge et au Ruanda-Urundi. Office de Publicité, S. A. Bruxelles 1958. (Foreligger også i engelsk udgave). 135 s. $14 \times 18\frac{1}{2}$ cm. Pris 100 belg. fr.

Bogen gennemgår i kortfattet form Congos historie, naturforhold, administration, økonomi og produktion samt de organisationer, der særlig arbejder med udvikling af landet. Udstyret med et utal af billeder, pictogrammer og kort henvender bogen sig fortrinsvis til yngre læsere og vil også nok kunne interessere disse.

Kristian Antonsen.

The Introductory Chapters of Yâqût's Mu'jam al-Buldân, translated and annotated by Wadie Jwaideh. The George C. Keiser Foundation, Washington, D. C. E. J. Brill, Leiden 1959. $18,5 \times 27$ cm. XVI + 79 s. 15 Gld.

Yâqût ben Abdallâh er en af de berømteste arabiske geografer. Han levede i det 13. århundrede. Af fødsel var han græker, blev i sin barndom gjort til slave og solgt til en købmand i Bagdad. Hans herre gav ham en god opdragelse og sendte ham på handelsrejser til Den Persiske Golf og andre egne. Efter en strid med sin velgører blev han givet fri og ernærede sig derefter af at afskrive og sælge manuskripter. Hans hovedværk er Mu'jam al-Buldân, et stort geografisk leksikon, som i 1866 blev udgivet af den tyske orientalist Heinrich Wüstenfeld i 6 bind. Det har bl. a. haft stor betydning ved, at Yâqût har benyttet en del ældre – i hvert fald ved Wüstenfelds udgivelse – ukendte kilder.

De indledende kapitler, som her foreligger oversat til engelsk, har interesse ved, at Yâqût i dem fremsætter sin tids kosmologiske og geografiske idéer. Han giver også definition af en række geografiske begreber og diskuterer den islamiske retsopfattelse af erobret land og af de afgifter, der lægges på det. Noget af det, der kan interessere mest, er jordens inddeling i syv klimazoner. De skelnes fra hinanden bl. a. ved længden af årets længste dag. Den sydlige halvkugle medtages ikke, så man begynder nær Ækvator. I det sydligste klima varer den længste dag $12\frac{1}{2}$ til $13\frac{1}{4}$ time, i det 7ende og nordligste $15\frac{1}{4}$ til $16\frac{1}{4}$ time. Danmark må vistnok opfattes som liggende nordligere endnu, og der er fælt. Yâqût siger: »Hvad angår det, som ligger hinsides det 7ende klima, så består